

Jaroslav Vlček

Zapomenutá pravda. Život před

narozením (*Zapomniana prawda. Życie przed narodzeniem*)

Wydawnictwo: Tichá Byzanc, Kutná Hora

2008, 179 ss.

ISBN: 978-80-86359-18-2

Tłumaczenie: Emilia Lichtenberg-Kokoszka

Część I¹

Droga na świat

Baśń

Prolog

Od czasu do czasu wracam

tą wieczną ścieżką

zamgloną przestrzenią

do cichej jaskińki

gdzie ponownie przeżywam

swój prapoczątek

– wtedy

życie bezsenny

– dziś

jedynie (niejako) żywy sen

Gdzie cisza

---

¹ Książka składa się z 3 części. Tutaj przetłumaczono jedynie pierwszą, będącą wierszowaną baśnią na temat własnych (autora) przeżyć z okresu prenatalnego.

głębsza, niż kiedykolwiek dane mi było poznać

wypełnia jaskinię

Z początku nie widzę

potem jednak światło życia

rozprasza ciemność

Czekam

Świadomość oferuje jedynie

niekończące się perspektywy

przyszłość zaś

jest jeszcze zamglona

czuję spokój i bezpieczeństwo

Nagle

delikatne zachwianie

przerywa ciszę

Patrzę w górę

na sklepienie jaskińki

i tam

zauważam

swoje przebudzenie

Pierwsza droga

Wiem, że jestem

choć nie czuję

że zajmuję jakąś przestrzeń

Nabieram sił

pcham się w górę

rozglądam

Wielu

wypełnia tę jaskinię

leżą i śpią

tylko jedna, taka jak ja

coś przeczuwa

Ku niej się zwrócę:

*„Mam siłę
ciągnie mnie na zewnątrz
chcę odejść
wypuścić się w świat.”*

Ona mnie rozumie:

*„Będę smutna kiedy odejdiesz
może cię już nie zobaczę
A nie zgubisz się
w świecie?”*

*Myśl mojej siostry
owłada mną
zabrania mi odejść
kusi mnie by szukać
tego co muszę jeszcze wiedzieć
zanim wyruszę w drogę*

*Zewnątrz na ziemi wznosi się
tajemna moc
Zna świat
jego porządek
potrafi go zmieniać
zna też mnie.*

*Wychodzę naprzeciw moym pragnieniom
wyruszyć w świat
Pwoli
tajemna wszechwiedząca moc
wstępuje do mej świadomości:*

*„Podrośleś
masz moc
ale nim wyruszysz w świat
musisz jeszcze wiedzieć
jak się w nim nie zgubić
Obserwuj swoją okolicę
pamiętaj drogę
skąd przyszedłeś
i dokąd idziesz*

*Inaczej zabłądzisz
jeśli jednak będziesz zawsze
obserwować
zachowywać w pamięci
drogę
zawsze będziesz wiedzieć
dokąd iść dalej
i co robić
Tę umiejętność teraz ci dam”*

*Czuje w sobie więcej światła
więcej siły
Teraz jestem gotowy*

*Nocą na niebie spotykają się
dwa byty
jeden z lewej, drugi z prawej strony
rozmawiają o mnie
i zgadzają się
że mnie sprowadzą
na dół, na ziemię*

*Nie znam ich
ale oni mnie owszem*

wzbudzają we mnie
przyjacielskie ciepłe uczucia

Przyszłał mój czas
w jaskini przygotowuję się
śliska powierzchnia
Tajemna moc wszystkim rządzi

Niektórzy właśnie odchodzą
przychodzi kolej na mnie
zbliżam się do zjeżdżalni

zatapiam się
ślizgam
tracę przyczepność
spadam
Doskonałym lotem
niczym puch
podążam w dół
ciemnym tunelem
Na zewnątrz granatowa noc
upstrzona gwiazdami
otacza miejsce mojego lądowania
Z uczuciem pewności
i zwykłego poczucia bezpieczeństwa
spadam
spadam

Nagle trafiam
na jakąś przeszkodę
małą wysepkę
nie większą niż ja

Gdzie ja jestem?

*chcę się rozejrzeć
obracam się
ale tracę grunt
i znów spadam
szybciej niż poprzednio*

*Na zewnątrz świta
granat blednie
Dwie zamglone postaci
jako blade cienie
poruszają się tam i z powrotem*

*A co ze mną
wciąż lecę tunelem
który nieco skręca w lewo
zwęża się
i nagle
przystaję*

*Spadłem
do wąskiego potoczku
dotykam dna i brzegu
prąd mnie porywa
unoszą w przód*

*Płynę spokojnie
mam czas się rozejrzeć
obserwować okolicę
i zachowywać ją w pamięci
jak mi tajemna moc radziła*

*Świat na zewnątrz mi się podoba
po prawej stronie wyrasta zbocze
po lewej jest otwarta przestrzeń*

*W niej
obszar jasny za dnia
i rozpływający się nocą
i znów się wynurza
ożywiony światłem
życia*

*Wewnątrz, kiedy płynę
po lewej stronie wystają
mieszczące się tu
szczupłe byty
pierwsi towarzysze mojej drogi
ożywają kiedy je mijam
pozdrawiają mnie*

*Mam nadzieję
że je znowu zobaczę
tam, dokąd płynę
Są tam
za następną zatoczką*

*Płynę już długo
bez przerwy
jestem zmęczony
chcę
musze odpocząć*

*Przede mną jest mała zatoczka
Wpłynę do niej
przystaję na mieliźnie
Natychmiast jestem otoczony
przez przyjacielskich gospodarzy
Wiedzą o moim posłannictwie
jego znaczeniu*

*Witają mnie jak królownę²
cieszą się z mej obecności
goszczą mnie*

*Chcą
żebym został z nimi
Chętnie bym został
jednak mój głos wewnętrzny mówi mi
bym kontynuował drogę
kusi mnie bym odszedł*

*Wracam do zatoczki
znajdę strumień
i znów pozwalam mu się nieść*

*Dopłynąłem
do szerokiej równiny
Kusi mnie
zwiększa moje zaufanie
i poczucie:
Pasuję tutaj
jestem na dobrej drodze
Teraz mój nurt przyspiesza
jakby od dołu
pcha mnie na przód
Drobne fale
poganiają mnie
Przeskakuję je
szybciej
szybciej*

Ufając memu przeznaczeniu

---

² Cała baśń i wypowiedź narratora jest rodzaju męskiego (ja/on), w tym miejscu pojawia się płęć żeńska (ona – królowna), chodzi bowiem o komórkę jajową, przy czym dalsza wypowiedź, również tej komórki pozostaje „męska”. Przepis tłumacza.

*spoglądam
skąd przychodzi
to nalegające wołanie
które mnie kusi
by podążyć na przód*

*Zaglądam do swego wnętrza:
jest ciemne, mętne
zasnute mgłą
Uważnie zaglądam do środka
i rozpoznaję:
święty ludzki kształt
biały
skulony
jak motyl w poczwarce*

*Teraz dostrzegam przeznaczenie
mej drogi:
dostarczyć ten święty byt
na czas
To moje posłannictwo!
Gdy się przemieszczam
mijając szczyt
czuję, że dotarłem
na czas!*

*Droga mnie zawiodła nad głębię
przed jakąś groblę
Nie pozwala mi kontynuować drogi
kusi mnie by zostać
przez noc
Rano nie mogę wstać
Wciąż czekam
Coraz bardziej nienawidzę*

*tę głębię i groble
Chcę się na nią rzucić
powalić ją*

*Rzucam się na nią...
a ona nagle pęka
a wartki prąd
zmiata mnie w dół*

*Prowadzi mnie
między wąskimi brzegami
tak szybko
że nie mam nawet czasu
spoglądać na okolicę*

*Ostatecznie prąd
skręca w prawo
wpada do doliny
otwiera się
rozlewa
jego bieg zwalnia*

*W szerokim, delikatnym korycie
z widokiem na obie strony
teraz płynę jako królewna
powoli wraz z prądem
Znów mam czas
poznawać okolicę
i zapamiętywać drogę
Podróż jest spokojna, przyjemna
Nagle z ciszy wrywa mnie
poruszenie po prawej za mną
Odwracam się
wyteżam uwagę*

*Szybkie
energiczne istoty
spieszą ku mnie
Wyglądają niczym
maszyniści pociągu
Stopniowo zmniejszają odległość
Są wyjątkowi
Kim są?
Czego chcą?
Nie wydają się być nieprzyjacielscy*

Również oni czują me obawy:

*„Przybywamy od tego
który jest
bliski tej
która cię żywi
Czekaliśmy na ciebie w cichych zatoczkach”*

*mówili z uśmiechem
i samoświadomością
I ja wspominam
od czasu do czasu
jego obecność*

*Z tego powodu ci odważni intruzi
budzą me obawy
zwłaszcza ten
który jest najbliżej mnie
wykazuje żywe zainteresowanie mną
Wydaje mi się
że nie chce odejść
Musi zdecydować czy*

*zostać
Nie mam nic przeciwko
jednak nie mam pewności
czy byłoby dobrze
go przyjąć*

*Musze się poradzić
Posyłam pytanie na górę
Powoli przenika w górę
W końcu przychodzi odpowiedź:
Przybysz może zostać*

*Nieznajomy wędrowiec
ten mój gość
dołączył do mnie po lewej stronie
lgnie ku mnie mocniej i mocniej
kiedy płyniemy tak na przód*

*Im bardziej zbliżam się do mego gościa
tym bardziej mnie przyciąga
jego energia
jego siła
chłonę
jego plany
Tak bardzo chcę czuć
i przeżywać
jego energię!*

*Przenikam do niego³
Ma świadomość mnie opuszcza
przechodzi do mego gościa*

---

³ W tym miejscu wypowiedź komórki jajowej jest rodzaju żeńskiego (inaczej niż we wcześniejszym tekście), co więcej tekst wydaje się sugerować, że to komórka jajowa (w sensie psychologicznym) wnika do plemnika, w dalszej części tekstu plemnik (w sensie biologicznym) wnika do komórki jajowej. Przypis tłumacza.

*Tracę swe Ja
Już nie jestem
tym kim byłam
Jestem w jego mocy ...*

...

*Teraz ja:
ten intruz
ten obcy gość
ten miły towarzysz
Jestem jednym z tych
którzy jej szukali
czekali na nią
w cichych zatoczkach*

*Teraz wciskam się w nią
jej powierzchnia się poddaje
otwiera
Wnikam do wnętrza
aż do samego środka
Zaczynam się rozpływać
mieszać
z jej płynnym wnętrzem*

*Rozpuszczony
zagubiony we mgle
i ja nie wiem kim jestem
co będzie dalej?
Czekam*

*Teraz już jedynie
słaby punkt świadomości
idę
wznoszę się nad ziemię
by zyskać szerszy ogląd*

*nadszedł dla tych istot
nowy czas*

*Podę mną rozpościera się
chłodna kraina
Widzę chatkę
w niej prostą izbę
Chłopiec tam klęczy przed dziewczyną*

*„Chce się wytłumaczyć
za swą śmiałość
Nie zależy mi na zwycięstwie
możesz żyć
jak wcześniej”*

Dziewczyna odpowiada:

*„Jestem spokojna
co do tego
co się między nami stało
tylko nie odchodź
rozumiesz”*

Chłopak jej obiecuje:

*„Spełnię twą prośbę
będę trwać
Ty będziesz żyła we mnie
ma cicha towarzysko
Każdego wieczoru
będziemy razem
dzielić swój dzień
i przeżywać naszą jedność
Celem mojego życia będzie:*

żyć dla siebie”

*Wracając, ponownie tam
skąd rozpocząłem wędrówkę
z nowym celem
z nową tożsamością
nową energią życia
muszę zacząć tworzyć:
przemieszczać materiały
zestawiać
i składać
nowe kształty
Nie ma czasu na przerwy!*

*Teraz już są w moim domu
dwa pokoje
przedni
gdzie zaczynałem
i tylni
oddzielony ścianą
którą mogę przechodzić*

*Wchodzę wciąż i wciąż
do nowego pokoju
gdzie będę tworzyć
swe nowe doświadczenia*

*Teraz tworzą się
kolejne pokoje
a dla mnie
dalsze możliwości*

*Otumaniony
wciąż jeszcze wyczerpany*

*oślepiiony połączeniem
i utraceniem samego siebie
dotrzymuje słowa
wyruszenia w drogę
z miłą towarzyszką mego życia*

*Tak więc droga wiedzie prosto
po równinie
Z wysiłkiem poruszam się na przód
Pod koniec dnia
zwracam się do swej milej towarzyszki
dzielę się z nią moimi przeżyciami (doświadczeniami)
Jest szczęśliwa
Nasz żywot jest taki
jakiśmy sobie obiecali*

*Teraz droga ostro opada
zjeżdżam w dół
w lewo
po ostrym zboczu
przystaję
w otwartych drzwiach*

*Prze de mną rozpościera się
wielka komnata
Czuje
że zawiera to
czego szukam
Wzywa mnie
bym wszedł*

*Wchodzę
czuje jej powierzchnię*

*jest całkiem twarda
nie sposób wygodnie się ułożyć*

*Przechodzę w inne miejsce
znów zbyt mało komfortowe*

*Próbuje kolejne
jednak i to nie ma tego
czego szukam*

*Zmęczony i zniecierpliwiony
szukam szybciej i szybciej*

*Krążę bezradnie
dookoła komnaty*

*nie mogę znaleźć dogodnego miejsca
dla siebie*

Zasmucony

całkiem wyczerpany

spocznę w małym zagłębieniu

tam, gdzie podłoga

styka się z powałą

Wreszcie sukces!

Tu się osiedlę

będę żyć!

Na zewnątrz, na trawie, nad potokiem

odpoczywają trzy istnienia

Wzruszony wołam ku nim:

„Przyszedłem między was

popatrzcie na mnie

jestem nowy, jestem jednym z was”

Oni mnie nie widzą

i nie słyszą

Tylko ta

która przygotowała mi posłanie

poczuła

że w niej zamieszkałem

Uśmiecha się

cieszy z nowego życia

spogląda na tego na wprost

Oboje się uśmiechają

Tam, gdzie się osiedliłem

mieszkają złośliwe istoty

Straszą mnie

zwłaszcza ten wysoki

równy z przodu

chce bym odszedł

Przerażony kurczę się

na swoim miejscu

i czekam

Tunel ku gwiazdom

Powierzchnia gdzie osiadłem

kusi mnie

przyciąga

Spróbuję

Chce poznać

co jest pod nią

Jej struktura jest mi znana

Zaczynam ją rozmiękczać

Pod moim dotykiem

słabnie

rozpuszcza się

Pracuję pilnie i długo

i ostatecznie osiągam sukces

Udało mi się

*przebić otwór
do długiego tunelu
Zmierza ku dołowi
spada głębiej
Gdy zstępuję
nie widzę końca*

*Po mojej lewicy znajduje się
jakiś przedmiot
Zwraca moją uwagę
Leży wzdłuż ściany
ale czegoś mu brakuje
Chciał bym go wziąć
ale najpierw muszę wnikać głębiej
Tam znajduję ich więcej*

*Tunel skręca w lewo
otwiera się
do szerokiego pokoju
W jego mroku lśni
rój błyszczących światełek
Ciekawią mnie
Chcę je przywołać
wziąć ze sobą
A gdy się odwracam w tył
w kierunku drogi powrotnej
obserwują mnie*

*Ponownie w swym wnętrzu
dotykam jednej
z tych błyszczących cząsteczek
W tym momencie
czuję przyływ energii
Dotykam następnej*

*i następnej
i zawsze rozbłyskuję
ich światłem
Moja energia rośnie
a z nią
ma radość z życia*

*Światło błyszczących cząstek
przypomina mi
mój dawny początek
Unosi mnie z powrotem
do wszechświata
ku gwiazdom
skąd przyszedłem
Znów jestem między nimi*

*Nagle jedna z nich
gaśnie
traci blask
Następne gwiazdy gasną
Wszystkie
które oddały mi blask
gasną
Moja przestrzeń się ściemnia
moja radość z życia
gaśnie ...
Bym jej nie stracił
potrzebuję więcej gwiazd*

*Na miejscu
gdzie osiadłem
teraz silniejszy i większy
wznoszę się
i rozglądam*

*Szukam swego nieprzyjaciela
jest przytłoczony moją wielkością
Uznaje moją przewagę
Teraz tu żądzę
Ja*

*Wyruszam z powrotem w stronę tunelu
gdzie niekończący się rój gwiazdek
stanowi źródło mego życia
rosnę
błogi
Nie odczuwam żadnych trosk
żadnego zadania
ani celu
Niczego mi nie brak*

*Chciałbym aby moje życie
pozostało takim
jakim jest teraz*

Bezpieczny krąg
*Głos pode mną
przykuwa moją uwagę
Wszystkie te żywe istoty
Zachowują się tam jednakowo
Zachęcają mnie:*

*„Dlaczego nie cieszysz się z nami
i nie robisz tego co my?
My się zawsze radujemy
gdy przyjdzie nakaz z góry
Tak to ma być*

Ja się nie chce jednak śmiać

*chcę żyć swoim własnym życiem
tak jak chcę”*

*Twarzą w twarz z tłumem
i hałasem
czuje:*

*Muszę się bronić
przed tym zamieszaniem
przygotować tarcze*

*Najpierw zwiększę dystans
miedzy mną a tymi śmieszkami
Później skieruję się w lewo
po okręgu, dookoła
aż zamknę cały krąg*

*Wewnątrz czuję
nową niezależność
i poczucie bezpieczeństwa
To mi wraca spokój
Jednak kiedy chcę
mogę wciąż jeszcze słyszeć
te śmieszki na dole
Jestem szczęśliwy
że mogę
od czasu do czasu
tam wracać*

Mama

*Wewnątrz, gdzie leżę
dotykam istoty
która przygotowała mi posłanie
Rozumiem nasze połączenie
Chcę z nią nawiązać kontakt*

*dzielić swe najgłębsze uczucia
ona mnie chroni
dba o mnie
Moje życie zależy od niej
Chcę jej powiedzieć
że jestem jej wdzięczny
Potrzebuję jej
Nie śmiałybym
nastawić jej przeciw sobie
ponieważ
sam nie mógłbym żyć
Tuż obok, po mojej prawicy
dostrzegam niezwykle zjawisko
chyba mojej wielkości
Jest dostępne mym zmysłom
Leżę obok niego
delikatnie go dotykam
Zaprzyjaźniliśmy się
Od teraz już bez przerwy
spędzamy wspólne chwile
Przyjaźnie się dotykamy
współodczuwamy
Od dawna znam
tę istotę
która przygotowała mi posłanie
Bardzo dawno
byliśmy jednością
Teraz jesteśmy rozdzieleni
Jestem jej gościem
ona ma mnie pod swą opieką
moja Mama

Ona jeszcze nie wie
że jestem oddzielnym bytem*

*To moja tajemnica
Kiedyś jej o tym powiem*

Mój wewnętrzny świat
*Z posłania
wewnątrz Mamy
poznaję świat na zewnątrz
Ziemi
szeroka przestrzeń
Mama się przemieszcza
z miejsca na miejsce
schyla się
Jej sprawne ręce pracują
Jej ruchy
dotyk
wszystko co robi
ukazuje mi zewnętrzny świat
Składam to wszystko
kawałek po kawałku
ze swych wrażeń
odczuć
doświadczeń
Kiedy je połączę
tworzę swój własny
wewnętrzny świat*

*Gdy je zestawię
ponownie przeżywam
i czuje tę jedność
którą poznałem wówczas
gdy się zlaliśmy
w jedno
ma towarzyszką i ja*

*Z każdym nowym ruchem Mamy
zyskuję nowe obrazy
i doświadczenia
Dołączam je do wiedzy o świecie
które już mam
Wiem
świat na zewnątrz jest większy
od tego, który znam
Wiem, że
każdy następny element
który poznam
zapamiętam
I tak mój świat urośnie
a ja z nim
i będziemy jednym
Cieszę się
kiedy będę rósł
będę miał wszystkiego
więcej i więcej*

Wyglodniałe ptaki

*Na zewnątrz dziki krzyk
przyciąga mą uwagę
Wrzawa ptaków tam w dole
krzyczą
szamoczą się
domagają
Co się dzieje?
Chciałbym pomóc
uspokoić rozpaczliwy jazgot*

*Me życzenie unosi mnie
z powrotem*

*do dawnej przeszłości
magicznego świata
gdzie panuje ład
gdzie wszystko się rozegrało
według właściwego porządku
święty elementarny byt
mego prapoczątku*

*Tam na dworze
śledzę
jak powstałem
jako niepozorna cząsteczka
bardzo delikatna
niezwykła materia*

*Połączyły ją
elementarne siły
które pracują
w tym pierwotnym świecie
Śledzę ich pracowitość
wsluchuje się
w ich niesłyszalne głosy
i wzdycham:
dały mi tę
niezwykłą materię
najlepszą
jaka mogły znaleźć
Z niej
doskonale cnoty
me nadzieje i lęki
Stałem się
nosicielem ich oczekiwań
lepszego życia
Uczynili mnie swym przywódcą*

*Elementarne siły
znają każda istotę
tak więc teraz je wzywam
by pomogły
tym niespokojnym ptakom?*

*Przychodzi odpowiedź:
„Posłuchaj ich
a potem powiedz Mamie
niech da im tego, czego żądają”*

*Przekazuję tę radę mamie
a ta po chwili w odpowiedzi
karmi ptaki
Natychmiast milkną*

*Pomogłem
uciszyć ten rozgorączkowany jazgot
Powrócił spokój
a ja dziękuję tajemnemu światu
Niebawem i ja czuję spokój
i wyciszony zasypiam*

*Kolejnego dnia o tej samej porze
ptaki są tu znowu
krzyczą
biją się
domagają
W ich imieniu
znów proszę Mamę o karmienie
Da im tego, czego potrzebują
uspokajają się
I ja wkrótce
wyciszam się*

*Dzień po dniu
po tym jak ptaki są karmione
i ja dostaję swoje jedzenie
Przyzwyczailem się
i jestem wdzięczny Mamie
że karmi ptaki
i mnie*

Rosnę
*Dzień po dniu
czuję
że przychodzi zmiana
Jestem pobudzony
i przygotowuje się do działania
Chcę rosnąć*

*Nadeszła pora
Przybywam
kawalek po kawalku
zaczynam się rozciągać
Rosnę
w górę i w górę
Jestem tym tak owładnięty
że nie mam czasu odpoczywać
jednak teraz muszę wrócić
z powrotem tam w dół
gdzie zacząłem
Chcę się upewnić, że mój początek
pozostanie moją częścią
Jestem dumny
z tego jak urosłem
i z tego*

*co stworzyłem
Kiedy przychodzi pokarm
rozpoznaje go i decyduję:
zostawię tylko te
które mi odpowiadają*

*Bez przerwy
uczę się
wybieram
porządkuję nowe materie
tam
gdzie ich potrzebuję*

*Każda część materii
którą przyjmuję
informuje mnie o tym
co dzieje się na zewnątrz:
woda płynie
ptaki i owady latają
liście tańczą na wietrze
wszystko pod słońcem
kipi życiem
wszystko mi mówi:
„jesteśmy”*

*To wszystko przynosi mi Mama
Produkt, który teraz próbuję
podoba mi się najbardziej
Ma wspaniały smak
Chcę poznać
Skąd pochodzi
Może jest go tam więcej*

*Wzdrygam się
na szczęście nie oddaliłem się*

*od swojego ciała
Muszę być ostrożny
pamiętać drogę*

*Powoli zbliżam się na zewnątrz
Śledzę subtelną drogę
Zaglądam w dół
do małej jaskińki
Gdzie elementarne siły
żwawo pracują
i przygotowują
te pyszne produkty
Cieszę się
że je znalazłem
Zasoby są obfite
bez końca
Uspokojony tą informacją
szukam drogi powrotnej*

Pierwsze uderzenie (bicie serca)

*Moje zainteresowanie
kieruje się ku miejscu
nade mną
gdzie bardzo żywotne źródło
iskrzy energią
błyszczący światłem
kipi radością z życia
Coraz bardziej i bardziej przyciąga mnie
jego dynamiczna siła
jego pulsująca witalność*

*Wydaje się mi
że źródło to chce mi powiedzieć:
„Jestem twoim przyjacielem*

wzywam cię do siebie
nauczę cię
tego co potrafię
to ci się spodoba”

Nie jestem pewien
Nie mogę przyjąć zaproszenia
wyruszyć do przyjaciela
Potrzebuję więcej czasu
Muszę się wzmocnić

Czas mija
Mój przyjaciel ciągle mnie nakłania:
„spróbuj tego”

Powoli zyskuję odwagę
czuje się już silny
mogę spróbować
odwiedzić przyjaciela

Jestem zdecydowany
Wytworzę iskrę
całe me ciało
ogarnie płomień
i w jednej chwili
wystrzelę w górę
ku memu przyjacielowi
Obejmiemy się
Zaczniemy się kręcić w koło
on w środku a ja w nim
Radujemy się
czcimy naszą przyjaźń
Ono mnie uczy rytmu
a ja staram się

*zgrać z nim
w tym tańcu*

*Już to potrafię
jednak muszę wrócić
i spróbować zatańczyć sam
Wykrzesuję pierwszą iskrę
jednak nie podskakuję
drugą – znów nic
trzecia, silniejsza
teraz na pewno skoczę*

*Następna
znów skaczę
i tak wciąż
iskra – skok
iskra – skok...
teraz wciąż to czynię
tak jak mnie tego nauczył przyjaciel
Cieszę się z sukcesu*

*Teraz mam już
swój własny płomień
jestem wdzięczny memu przyjacielowi*

*Przyznaję:
ten płomień daje mi
odwagę do życia
i siłę
by wykonać każde zadanie
teraz i w przyszłości*

*Wypróbuje go
Muszę dotrzeć w dół
znaleźć dla siebie nowe*

większe miejsce
umożliwiający mi wzrost
Skupiam się
wzniecę płomień
i od razu pojawia się odwaga
by stąd odejść

Zrobię to
I przemieszczę się w dół
Mam wrażenie:
teraz już zawsze będę miał siłę
i odwagę
by zrobić wszystko

Porządek życia

Nade mną
na sklepieniu pokoju
układam wszystko na swoim miejscu
wszystko, co mi się podoba
i chcę zostawić
wszystko co robię
wszystko czym (kim) jestem
Przestrzeń się zapełnia
przeróżnymi
razem połączonymi składnikami

Najpierw układam
po prawej stronie
aż do jej zapełnienia
Teraz zaczynam zapełniać
lewą przestrzeń
Mam pewność, że wszystko co czynię
skończę
umieszczę w odpowiednim miejscu

*Jest to najlepsze uczucie
jakiego kiedykolwiek doświadczyłem
chcę je zatrzymać
na zawsze*

*W środku
w mej górnej części
przepływa nurt
przynosi świeże produkty
Siedzę przy nim
i obserwuję
jak przyplływają
Obserwuję
gdzie się układają
te które sobie zostawię
Dzięki temu zawsze będę wiedział
gdzie je mogę znaleźć
jak tę tutaj:
patrzę na nią biegnie w prawo
w górę
kawalek w lewo
za róg
na swoje miejsce
Zapamiętuje jej drogę
mogę ją zawsze odnaleźć
kiedy będę jej potrzebował*

*Mój cel życia pozostaje taki sam:
obserwować i zapamiętywać drogę
gdziekolwiek idę
cokolwiek robię
Droga to mój sposób rośnięcia
i świadomości o tym
gdzie jestem*

kim jestem
Świadomość doskonałej harmonii
gdzie wszystko ma swoje miejsce
daje poczucie ładu i bezpieczeństwa
Całkowicie panuję nad swoim życiem
wszystko o tym kim jestem
niczym więcej być nie mogę

Wydaje mi się
że życie na zewnątrz
zmierza do wypełnienia porządku

Przychodzi do nas człowiek
zbliża się
waha
zatrzymuje się
Mama się pyta
czy uczynił to
o co go prosiła
Niestety jeszcze nie
Mama jest zaniepokojona
na razie może tak zostać

Chętnie bym pomógł
by się spełniło
pragnienie Mamy
by praca doprowadziła
do upragnionego końca
i porządek został utrzymany

Pragnę
by światem na zewnątrz
kierował taki sam ład
jaki kieruje mną

Różni w jedności

*Na zewnątrz jest słonecznie i wietrznie
kiedy mama i dwie inne kobiety
idą ścieżka po łące
Skręcają w prawo w stronę potoku*

*Najpierw się przyjrzę
jaka jest Mama?
Chodzi szybko
jej wypowiedź jest żywa i głośna
jej ruchy zdecydowane
To wszystko jest dla mnie
nadmiernie szybkie i silne
jestem wolniejszy
nie jestem taki jak Mama*

*Mama coś mówi tym dwóm
one się z tym nie zgadzają
zatrzymują się
zaprzeczają jej
Mama podnosi głos
chce je przekonać
one jednak jedynie potrząsają głowami*

*Zgadzam się z Mamą
chętnie bym ją zatrzymał
jestem jej przyjacielem
żyjemy razem
ona i ja
jesteśmy jednym*

Życiodajna siła

Wszystkie me komórki świecą

*dzielą się i mnożą
kipią życiem
Moje ciało
napelnia się energią
wibruje
tak jak na zewnątrz
łąka pełna stokrotek
faluje na wietrze
Kwiaty otwierają się ku słońcu
dotykają jego ciepła
drżą
iskrzą życiem*

*Wszystkie me komórki
w jednej chwili
mnożą się
chcą
bym przy tym był
Ledwo to ogarniam
Ogromna siła
pcha mnie
na przód
ku przyszłości
Dzięki tej sile
wzrasta ma samoświadomość
Rosnę szybciej
cokolwiek się stanie
stanę w obliczu każdego wyzwania
pokonam je
Szaleństwo
Wszystko wiem
I o tym co nadejdzie
Ma życiodajna siła*

*pokazuje mi
najkrótszą drogę
ku przyszłości:
Dzień po dniu
idź na przód
ciesz się z tego
jak cię życiodajna siła
unosi ku nieznanym celom
Dobrze mi się powodzi*

*Ogromna, wszechmogąca siła
może pomóc i tym na zewnątrz
tak jak choremu dziecku
w naszym domu
Gdyby we mnie uwierzyło
ozdrowiałoby
Mym pragnieniem jest
pomagać wszystkim
poczuć tę życiodajną siłę*

Gość

*Każdego dnia przed południem
kiedy Mama gotuje
w odwiedzinach przychodzi
młoda kobieta
Rozmawiają
Mama ją lubi
zwraca się w jej kierunku
i słucha
Gość zadaje pytania
chce się Mamy poradzić
jaką podjąć decyzję
na swej drodze życia
Myśli i zastanawia się nad tym*

co jej moja Mama mówi

*I ja lubię tę kobietę
jej bezpośrednia
cicha obecność
uspokaja mnie
Cieszę się
na kolejne spotkanie*

*Dziś Mama milczy
gość obiecał
że znów przyjdzie
ale nie wrócił*

*Znalazła swą drogę
i odeszła
z mężczyzną
Chciał by wyruszyła
z nim w świat*

Ziemia, drzewo i ja
*Nade mną
jasne drzewo
świeci życiodajną siłą
pozdrawia mnie
Zaglądam do jego korony
widzę
małe cząsteczki
ziarenka
nici
wędrujące ku mnie
krętymi korytarzami
Jedna z nich*

krąży dookoła zagięcia

płynie

już jest w moim wnętrzu

szuka miejsca

gdzie osiąść

Przyjmuję ją

daję jej dom

Inne małe ziarenko

krąży dookoła zatoczki

powoli zbliża się do mnie

śledzę każdy jego ruch

Od czasu do czasu zatrzymuje się

odpoczywa w cichych zatoczkach

przybliża się

powiększa

I je przyjmuję

Obrazami

opowiada mi

o swoim pochodzeniu:

Niedaleko na zewnątrz

widzę strumień

małe ziarenko

złożone na brzegu

Wysoka woda

zmywa je

zabiera z prądem w dół

Mama nabiera go

wraz z wodą przynosi do domu

dociera aż do mnie

Wszystko na zewnątrz wędruje

szuka

*gdzie osiąść
znaleźć dom*

*Wsluchuję się w wypowiedzi tych
których przyjmuję
wiedzie od nich
cienka nić
ku ich początkom
Kawałek po kawałku
dający życie Ziemi
poprzez drzewo
syci i mnie swoją tkanką
przyciąga ku sobie
Wszędzie wewnątrz
Czuję jego obecność
Teraz już nie mogę się od niego
odwrócić
zerwać
naszych więzi
Czulbym
ból rozdzielenia*

*Tracę wolność
Na zawsze jestem już połączony
z Ziemią
Daje mi ona swe substancje
swą esencję
Ma pierwotna matka*

*Odkrywam:
wszystko co przyjmuje
wiąże mnie na zawsze
ze źródłem*

*Przyszła ku nam
nowa istota
i ona szuka
gdzie osiąść
nie chce dalej wędrować*

*Proszę ją by
została z nami
niestety
musiała odejść*

*Świecące drzewo
zna wszystkich
Zwracam się ku niemu
Kiedy chcę
Wiedzieć
być
żyć*

*To mój najdroższy przyjaciel
ciągle mi daje
i nie oczekuje niczego w zamian
Gdy się budzę
i zaczynam nowy dzień
drzewo się rozjaśnia
radośnie mnie pozdrawia
Gdy go dostrzegam
moje życie staje się szczęśliwsze
czuję miłość ku wszystkiemu*

*Mama często się martwi
odwraca się od życia
Chcę jej pomóc
powiedzieć:*

*spójrz na drzewo życia
raduj się tak jak ja
będziesz znów szczęśliwa*

*Ale ona mnie nie słyszy
nie wie
że może mieć
taką samą radość z życia
jak ja*

*Żałuję
nie mogę jej pomóc*

Niespełniona miłość

*Miedzy ludźmi na zewnątrz
pojawił się nowy
Nie jest taki jak pozostali
mało mówi
dużo pracuje
wszystko potrafi
jest świadomy tego
że inni go podziwiają*

*Podoba się także Mamie
a ona jemu
Wymieniają poglądy
coś ich ku sobie wabi
Ich przyciąganie rośnie
spotykają się
cicho rozmawiają*

*W Mamie budzi się
gorące uczucie
wzbiera na sile*

*kiedy są razem
i kiedy nie są
Jej uczucia
przyciągają i mnie
ku niemu*

*Powoli
owy mężczyzna
zaczyna nalegać
czegoś od Mamy oczekiwać*

*W mamie rośnie napięcie
To dla mnie nowe uczucie
niepokoi mnie
Oczekuje
by zdecydowała
przyszła wieczorem pod ruiny
i powiedziała mu
czy będzie jego*

*Mama nie poszła
Następnego dnia
ów mężczyzna odchodzi
i nigdy już nie wróci*

*Przykro mi
jego pragnienie
nie osiągnęło celu
Porządek życia został naruszony
Jego trwanie
zależy teraz ode mnie
muszę spełnić jego zadanie
podać mamie miłość
do chwili gdy dorosnę*

Siła ruchu

W mej piersi

rodzi się siła

Pozwala mi

poruszać się

Powoli przyciągam ramiona

czuję

jak siła ruchu

nadchodzi

sama

kieruje

ruchem mych ramion

Wyobrażam sobie

inną część ciała

koncentruję się

na sile ruchu

a ona sama

o nim decyduje

Teraz mogę wybierać

między obiema ramionami

mogę

wybrać między lewym

albo prawym

Próbuję obiema

poruszają się jednakowo

Kiedy chcę

daję pierwszeństwo

prawemu

Kiedy moja ręka powoli podnosi się

czuję

głęboka energię

*doskonały ruch
Podobnie decyduję
i o innych ruchach*

*Uczę się:
jakiej siły mogę użyć
w jakim kierunku
ona mnie pchnie
tam dokąd chcę*

*Siła ruchu ogarnia
całe me ciało
Jest tak silna
że może poruszać czymkolwiek
góry przenosić
obracać świat*

Kocham to uczucie

Kuszące dźwięki
*Czasami w spokojny dzień
Mama siedzi i słucha
słodkie dźwięki
które wznoszą się
wypełniają pokój
Tak jak dziś
ten, który zawsze jest blisko
siedzi za stołem
gra dla niej*

*Muzyka ją wabi
fale płyną pokojem
krążą
ich refleksy*

*docierają aż do mnie
przyplývają zewsząd*

*Przyjmuję je
jedną po drugiej
aż zaczynam widzieć*

ściany

róg

łóżko

stół

widzę i jego

jak gra

*Czasami także śpiewa
czasami się uśmiecha
czasami siedzi dumny
Mama go obserwuje*

*Mnie interesują fale
któregoś dnia chciałbym
wiedzieć o nich więcej*

Muzyka

jednoczy

nas troje

*Dziś mama milczy
ale jest ku niemu przyciągana
jej napięcie rośnie
ostatecznie wstaje
wychodzi mu naprzeciw*

*W przedpokoju
rzucą się w objęcia
jej napięcie opada*

Zostawiony sam sobie
pragnę
by przyszłość przyniosła mi
kogoś takiego jak Mama
z kim bym się spotkał
i połączył
kogoś
kto byłby mój

Kiedy indziej, kiedy On jest w pobliżu
Mama tylko patrzy na niego
myśli
przytakuje

Kiedy nie ma go w pobliżu
Myśli o nim
tęskni za nim
jest o niego zazdrosna
Ona ma nad nią władzę
Czasami się złości
wybiega przez drzwi
Wówczas wstrząsają mną
straszne dźwięki

Kiedy indziej czuję
że się ze mnie cieszą
i patrzą się na siebie
z miłością

Światło

Z przodu w głowie
odnajduję miejsce
które się rozświecila
kiedy je odwiedzam

Chętnie tam wracam

i przeżywam

to jasne uczucie

białe światło

Właśnie teraz

już nie jedno

a dwa miejsca

blisko siebie

witają mnie swym blaskiem

Które odwiedzę najpierw

Wybrałem to

po prawej stronie

zatrzymam się tam

Później zwrócę się w lewo

Światło po lewej świeci mniej

dlatego u każdego

zatrzymam się

równie długo

Już wiem

na zewnątrz czeka mnie

jasny świat

Cieszę się

na chwilę

gdy tam się znajdę

Wybuchy gniewu

Przenikliwy ból

znów ogarnia me ciało

Wiem

cierpienie przychodzi

gdy mama się denerwuje

*tak jak teraz
krzyczy
na jakąś niezdarę
która nie rozumie
co źle zrobiła*

*Krzyk trwa
kurczę się wewnątrz
napastnik wychodzi
iskrzy białym ogniem
w kajdanach
nadciga ku mnie
Dziś jest ich tylu
czają się
napadają na mnie
zaczynam się trząść
me ciało płonie
przeżony....*

*Całą noc
walczę o życie
muszę ciemżycieli
pokonać
pobić
musze przeżyć
Zupełnie wyczerpany
ostatecznie zasypiam*

*Budzę się wyciszony
jest po bitwie
zwyciężyłem
ciemżyciele zniknęli
Ich miejsce zajmuje straż
ta będzie mnie chronić
przed atakami*

*w przyszłości
Czuję się silniejszy*

Ciche i spokojne miejsce

*Na zewnątrz grupka ludzi
głośno się bawi
Jak zwykle się dołączam
i słucham
Tym razem ich głosy nasilają się
bardziej niż mogę znieść
Muszę zwinąć się z powrotem
odłączyć się od tego hałasu*

*Zamykam oczy
odwracam je ku górze
ku miejscu
gdzie były wcześniej
jednym
z przodu pośrodku mej głowy
Dźwięk cichnie
czuje spokój*

*Odkrywam:
Mogę się chronić
przed zgiełkiem świata
Wystarczy
zwrócić oczy do góry
znaleźć miejsce
gdzie były jeszcze jednym
a kiedy jeszcze
nie słyszałem
i nie widziałem*

Znalazłem

*swe spokojne miejsce
Mogę tam wstąpić
i pozbyć się
hałasu
zgiełku świata
Jestem szczęśliwy
że mam takie miejsce*

Przerwany sen

*Kiedy rosnę
przestrzeń wokół mnie
staje się coraz ciasniejsza
dzięki temu
coraz bardziej i bardziej odczuwam
ruchy Mamy*

*Dziś siedzi
pracuje rękoma
drze pierze
tak jak trzy pozostałe kobiety
naprzeciw pod ścianą
żywo rozmawiają*

*Zasypiam
ale po chwili
śmiech Mamy
wpada na mnie
trzęsie mną
budzi mnie*

*Powoli
znowu zasypiam
niestety na krótko
wybuch śmiechu*

*ponownie mnie budzi
Cały sen
jest tak przerywany*

*Złoszczę się na Mamę
I na pozostałych
To ich wina
nie dają mi spokoju*

Wzmacniam kark
*Ma prawa ręka
zgięta w łokciu
powoli podnosi się
nad głowę
Równocześnie
ma lewa ręka
sunie
nad klatkę piersiową
w górę
Obie się łączą
i tworzą krąg
dookoła głowy
Teraz
podnoszę głowę
staram się ją przeciągnąć
przez ten krąg
Siła ruchu
wydłuża mą szyję
kiedy ją wyciągam
przez utworzona rękoma
pętlę*

*Chwilę odpoczywam
i powtarzam ćwiczenie*

*Znowu i znowu
kiedy przekraczam
krąg
mój kark się wzmacnia*

Dobrobyt (kraina szczęścia)

*Płynne środowisko
wokół mnie
promienieje ciepłem
promienieje delikatnym światłem
Czuję się dobrze
Radośnie
Leżę i czuję
jak piękne mam życie
Mam wszystko
czego potrzebuję
zupełny spokój
Tu jest dobrobyt (kraina szczęścia)*

*Nawet życie na zewnątrz
nie może zburzyć
mojego spokoju
Chciałbym tak żyć
Zawsze*

Myśli

*Garną się ku mnie
żywe
natrętne myśli
Ciagną mnie
na zewnątrz
ku przyszłości
Leżę w bruździe
która się zwięza*

*skręca w prawo
i prowadzi mnie
ku zewnętrznemu światu*

*Przyjąłem już z zewnątrz
tyle myśli
Każdy byt stamtąd
posyła mi swe myśli:*

*Mama
ten jej bliski
i inni dookoła
oczekują
od mego życia
spełnienia
swych planów*

*Myśli zapełniają mi głowę
Każda żąda:*

*„Wybierz mnie
Przyjmij mnie
Zachowaj mnie
Na całe życie”*

*Ale skąd mam wiedzieć
które będą dla mnie dobre?
Jak mam wybrać?*

*Muszę być ostrożny
widzieć jasno
uważnie
wybrać te dobre
dlatego że:
każda z nich*

*będzie żyć we mnie
wskazywać drogę
mą życiową drogę*

*Myśli
wstęgi świata
ciągną mnie w górę
tam
gdzie mogę znaleźć poradę*

*Radzę się tych
którzy są mi najbliżsi
są we mnie najwyższe
najjaśniejsze
najbardziej żywotne
Wybiorę te najlepsze*

Pukanie w ścianę
*Przestrzeń dookoła mnie
staje się coraz ciasniejszy
Muszę powiadomić Mamę o tym
jak wyrosłem
Jestem dumny z tego
co potrafię
Potrafię już przewidywać
i kierować swoim życiem
Mogę na sobie polegać*

*Ale jak mam komunikować się
z Mamą
jak powiedzieć jej:
„Teraz już razem
musimy współpracować”*

*Jeszcze nie wiem
co z tym zrobić
To dla mnie
nowe uczucie
nowe zadanie
Teraz potrafię już
myśleć
Mam pomysły
Mogę je wypróbować
wprowadzać w życie*

*Pierwszy krok:
Rozmyślam
jak i w którą stronę się obrócić
bym mógł przekazać Mamie
informacje
Próbuję:
obrócę się w lewo
ale tam nie mogę się
wcisnąć
nie mogę dostać się
bliżej
aby ją słyszeć
Przesunę się wyżej
jednak nie ma jej
z tej strony
Odwracam głowę
a z nim całe ciało
w dół
Wydaje mi się:
ta pozycja
do góry nogami
jest tą właściwą
jestem blisko przy ścianie*

*Koło szesnastej
Mama i kilka kobiet
Bawią się
przy oknie w kuchni
Zaczynam pierwszą próbę
chcę skontaktować się z Mamą:
Stukam prawym łokciem
dwa razy w ścianę
Słucham w napięciu
i czekam
Mama mnie nie słyszy*

*Po chwili
ponownie stukam
Żadnej odpowiedzi
Stukam po raz trzeci
i czekam
Wciąż nic
Mama wciąż się bawi
z przyjaciółmi*

*Mój niepokój rośnie
Przychodzi mi do głowy:
jeśli nie dam o sobie znać
jestem stracony
moje życie się skończy*

*Następnego dnia
o tej samej godzinie
próbuję ponownie
pukam kilka razy
czekam...
Usłyszała mnie!*

*przepelnia mnie radość
Mama dała mi znać
pochyliła się do przodu
Mówi innym
jak się staram
zwrócić na siebie uwagę*

*Od tej pory współpracujemy:
każdego dnia po południu
pukam w ścianę
a Mama odpowiada
pochyla się
Rozumiemy się
Już się nie boję
że nie przeżyję*

*Życie do góry nogami
jest przyjemne
jestem bliżej ziemi
Kołysanie
kiedy Mama chodzi
też jest przyjemne
i przynosi radość*

Nadchodzi zmiana
*Nieznana nowa siła
Rodzi się we mnie
ogarnia całe me ciało
ciągnie mnie na zewnątrz*

*Mama idzie
ulicą
Świeci słońce
Czuję*

*podmuchy wiatru
Mama odpoczywa
obok drzewa
na słonecznej miedzy
i patrzy w dół
na drogę przed nią
I ja patrzę w przód
w przyszłość
która mnie woła
coraz bardziej i bardziej*

*Czuje wibracje
Przyjdzie wielka zmiana
Już niedługo opuszczę
swoje miejsce
i znajdę sobie inne
daleko
na drodze życia*

*Mój dom tutaj był dobry
Żałuję
że muszę go opuścić
Będę tęsknił
za drzewem
jego przyjaźnią
i za wszystkim
co tu miałem
Ale nie mogę bronić się
przed zmianą
gdy przyjdzie jej czas
Poddam się
tej życiodajnej sile
która unosi mnie wprzód*

Wydaje mi się:
każda zmiana
ma swój czas
Czas i zmiana
chodzą zawsze razem
Siła zmian
przenika wszystko
Jest wewnątrz każdej mojej komórki
jest i wszędzie na zewnątrz
Każdy tam zna
tę siłę zmian
i smutek
który wywołuje

Przygotowanie do odejścia

Pozostało tylko kilka dni
do wyjścia na zewnątrz
do świata
i przestrzeni
muszę się przygotować
Budzi się we mnie
nowa
niewyobrażalna siła
Ta mnie pochwyci
poniesie na zewnątrz
Czuję jej rosnące napięcie
ledwo
mogę je powstrzymać

W nocy podczas snu
robię pierwszy krok:
wstępuję
do pustego pokoju
rozglądam się dookoła

*szukam
którędy wyjść*

*Następnego dnia
ćwiczę
podobnie jak wcześniej
przyginam głowę
między ramiona
i wyciągam szyję*

*Ta olbrzymia siła
pogania mnie
W nocy
ponownie wstępuję
do innego pokoju
Wydaje mi się
że znajduje drzwi
Te prowadzą dalej
jednak są zamknięte*

*Kolejnej nocy
znów jestem w innym pokoju
z zamkniętymi drzwiami*

*Następnej nocy
następny pokój
i drzwi
których nie mogę otworzyć*

*Ile pokoi
muszę jeszcze przejść
ilu drzwi szukać
zanim znajdę drogę na zewnątrz?*

*Ma siła wciąż rośnie
nasila się napięcie
mych zmysłów
wstrząsa mym ciałem
Spieszę się*

*W nocy znów szukam
tych właściwych drzwi
tym razem
je znajduję!
Jestem pewien
że to te
które się otworzą
i pozwolą mi wyjść*

Jutro rano się narodzę

Do świata i przestrzeni
*Świta
Przyszedł ten dzień kiedy
otworzą się drzwi
i wyjdę
do świata i przestrzeni*

*Na zewnątrz wszyscy dopiero się budzą
Ja zbieram siły
do zadania
które mnie czeka*

*Najpierw
muszę poinformować Mamę
że jestem gotowy:
Krzyżuję ręce*

*przyciskam je do klatki piersiowej
kulę ramiona
prężę ciało
napinam kark
opieram głowę o drzwi*

*Chwilę odpoczywam
i znowu napieram
z większą siłą*

*Mama wciąż
nie rozumie*

Znów odpoczywam

*Teraz me nogi
napierają
z pełną siłą
naprzeciw drzwiom
Te zostają zamknięte
ale czuję odpowiedź
Wydaje mi się
że mama wie
co chcę uczynić
jednak nie jest przygotowana*

*Ale ja jestem!
Moja determinacja rośnie
Chcę decydować
i rządzić
jak i co robić
tak jak król*

Na zewnątrz wszystko

*się porusza
ale dla mnie
nie dość szybko
Chcę wyjść
Teraz natychmiast!*

*Z nową siłą
prę na przód
przeciw drzwiom
nie ugnę się
Znów i znów
aż do wyczerpania
wciskam głowę w drzwi...*

*Teraz
znów nic
musze odpocząć*

*Z nową siłą
wciskam głowę w drzwi
Nic z tego!
Jestem wyczerpany
już dalej nie mogę*

*Kiedy przestaję
słyszę głosy z zewnątrz
Mama i inna kobieta
która przyszła jej pomóc
mówi Mamie
aby odpoczęła
Mama owładnięta niepokojem
pyta:
„Gdzie on jest?”
Chcę go mieć tutaj
Mówią*

*że gdzieś łowi
Nie!
chcę go mieć w domu
ktoś go musi znaleźć
pójść po niego*

*Kobieta koi Mamę
moja niecierpliwość nasila się
Chcę krzyczeć
„Nie ma czasu na odpoczynek!
Muszę wyjść”*

*Uderzam głową
bez sensu
Rozwścieczony
muszę wyjść!
muszę wyjść!
Naciskam jeszcze raz
Nic z tego!
Oni mnie nie rozumieją
nie mogę wyjść
moja droga się kończy
jestem stracony*

*U kresu sił
uwięziony niczym w paszczy
w tym miejscu grozy
nie mogę przecież umrzeć
Złamany
poddaję się losowi
Chcę umrzeć
Świadomość mnie opuszcza*

Resztkami przytomności

wytaczam się na zewnątrz
do wolnej przestrzeni
na szeroka równinę
znajdę tam rzekę
i padnę na jej brzeg
by umrzeć
Otacza mnie szara mgła

Co to?
Wola mnie ktoś?
Wstrząsa mną
jeszcze nie jestem martwy
Przebijam się do świadomości
Z nowo nabytą siłą
wracam tam
gdzie się zatrzymałem
i ponownie staram się
otworzyć te drzwi
Znajduje je
i pcham się na przód

Sukces!
Drzwi ustępują
robi się otwór
dookoła mej głowy!
Naciskam mocniej i mocniej
otwór się poszerza
moja głowa przenika na zewnątrz
Teraz moje ramiona
wciąż skrzyżowane
przepychają się otworem
łokciami do przodu

Wychodzę na zewnątrz aż do pasa⁴

wtedy ostry ból

zatrzymuje mnie

Ta kobieta stara się mi pomóc

Z rękoma koło mej szyi

kręci mą głową

tam i z powrotem

Chcę krzyknąć:

„Ręce precz od mej szyi

to boli”

Przeszywający ból w brzuchu

to też nie pomaga

Wciąż

kiedy się staram

przecisnąć na zewnątrz

kłujący ból

zatrzymuje mnie

Jest nazbyt silny

nie mogę go znieść

Zwijam się

ale to nie pomaga

Jestem uwięziony

niczym w potrzasku

przecież muszę wyjść!

Zapieram się nogami

znów się staram

jednak nie mogę

Muszę wyjść!

Ta kobieta na górze

chwytą mnie za ramiona

---

⁴ Prawdopodobnie na zewnątrz do pasa oznacza – na zewnątrz macicy, a nie całych dróg rodnych, ponieważ w dalszej części tekstu jest informacja o tym, jak położna kręci głową rodzącego się dziecka (a czyni to wówczas kiedy wytacza – rodzi się głowa). Przepis tłumacza.

i ciągnie
Kurczę się w pasie
najbardziej jak mogę
Ból opasuje mój brzuch
Muszę się go pozbyć
nie wytrzymam go

Ostatecznie
w głowie znajduję miejsce
i sposób
jak go ograniczyć

Wyślizguje się
jestem na świecie!

Wybuch radość
u wszystkich wokół
i we mnie

Udało mi się
Otwieram
spazmatycznie zamknięte gardło
i chwytam powietrze
będę żył!

Nagle ogarnia mnie żal
chciałbym wrócić
tam skąd przyszedłem
ale siła entuzjazmu
pcha mnie na przód
nie wrócę!
zostanę!
narodziłem się!